Un diwrnod, ’aru Eurwen Benfelen fynd am dro i’r goedwig.

Mi oedd hi’n braf ac yn sych.

’Aru hi weld bwthyn bach yng nghanol y goedwig.

Yn y gegin ’aru hi weld tair powlen o uwd.

’Aru hi flasu un. Ych a fi! Rhy oer.

’Aru hi flasu un arall. Rhy boeth.

’Aru hi flasu’r un ola. Perffaith.

Ar ôl bita’r uwd, ’aru hi fynd i’r stafell wely.

’Aru hi eistedd ar un gwely. Rhy galed.

’Aru hi eistedd ar un arall. Rhy feddal.

’Aru hi eistedd ar y gwely ola. Perffaith.

Mi oedd hi wedi blino, ac ’aru hi fynd i gysgu.

Am chwarter wedi un ar ddeg, ’aru’r tri arth ddŵad adref. ’Aru nhw weld yr uwd.

“Pwy sy’di bod yn blasu’n uwd i?” meddai Dadi Arth.

“A pwy sy’di bod yn blasu’n uwd i?” meddai Mami Arth.

“A pwy sy’di bita’n uwd i i gyd?” meddai Babi Arth.

’Aru nhw fynd i’r stafell wely.

“Pwy sy’di bod yn cysgu yn ’ngwely i?” meddai Dadi Arth.

“Pwy sy’di bod yn cysgu yn ’ngwely i?” meddai Mami Arth.

“A pwy sy’n dal i gysgu yn ’ngwely i?” meddai Babi Arth.

’Aru Eurwen ddeffro. Mi oedd hi’n ofnus iawn.

’Aru hi redeg i lawr y grisiau ac allan trwy’r drws.

’Aru hi redeg yr holl ffordd adre heb stopio. Mi oedd hi wedi blino.

’Aru hi ddim mynd i’r goedwig eto.